

Bevarelse af Jordens Ressourcer

Denne citatsamling fra Bahá'í Skrifterne - samlet af Forskningsafdelingen ved Det Universelle Retfærdighedens Hus i 1989 - fokuserer på menneskehedens forståelse af sit forhold til naturen og sit ansvar for at bevare verdens økologiske balance.

1. Grundprincipper

Det verdensomspændende Bahá'í Samfunds tilgang til bevarelse og beskyttelse af Jordens naturrigdomme er baseret på en række grundlæggende principper, der stammer fra Bahá'í Skrifterne. Disse omfatter:

1.1 Naturen som en afspejling af det guddommelige

Naturen vægtes højt. Bahá'u'lláh siger, at ved at tænke over naturen skabes en bevidsthed om Guds "tegn"¹ og "kendemærker"² og udgør et bevis på Hans eksistens. Han skriver således:

... uanset hvad jeg ser, opdager jeg hurtigt, at det gør Dig kendt for mig, og det minder mig om Dine tegn og om Dine kendemærker og om Dine vidnesbyrd. Ved Din herlighed! Hver gang jeg løfter mine øjne mod Din himmel, kommer jeg til at tænke på Din højhed og Din ophøjethed, Din uforlignelige herlighed og storhed; og hver gang jeg vender mit blik mod Din Jord, bringes jeg til at anerkende beviserne på Din magt og kendemærkerne på Din gavmildhed. Og når jeg skuer havet, synes jeg, at det taler til mig om Din majestæt, om styrken i Din magt og om Dit herredømme og Din storhed. Og uanset hvornår jeg betragter bjergene, ledes jeg til at bemærke Din sejrs faner og Din almagts bannere.³

Naturen genspejler "Guds navne og egenskaber".⁴ Den er udtryk for "Guds vilje ... i ... den betingede verden".⁵ Bahá'u'lláh skriver:

Sig: Naturen er i sin essens legemliggørelsen af Mit Navn, Ophavsmanden, Skaberen. Dens udtryk er forskelligartede af varierende årsager, og i denne mangfoldighed er der tegn for mennesker med dømmekraft. Naturen er Guds Vilje og dennes udtryk i og gennem den betingede verden. Den er en tilskikkelse fra Forsynet, forordnet af Forordneren, Den Alvise.⁶

¹ Bahá'u'lláh, *"Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh"* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987), sec. CLXXVI, p. 272.

² Bahá'u'lláh, *"Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh"* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987), sec. CLXXVI, p. 272.

³ Bahá'u'lláh, *"Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh"* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987), sec. CLXXVI, p. 272.

⁴ Bahá'u'lláh, *"Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh"*, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1984), sec. XC, p. 178.

Bahá'u'lláh, *"Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter"* (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel XC, afsnit 1.

⁵ *"Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas"* p. 142

"Bahá'u'lláhs Tavler, åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas". (Dansk Bahá'í Forlag, 2023), kapitel 9.14.

⁶ *"Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas"* p. 142

"Bahá'u'lláhs Tavler, åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas". (Dansk Bahá'í Forlag, 2023), kapitel 9.14.

1.2 Jorden er ét land

Bahá'u'lláh fremlægger et verdenssyn, som anerkender, at “Jorden er ét land, og menneskeheden dets indbyggere”⁷, og Han opfordrer til at fremme “de bedste interesser for Jordens folkeslag og slægter”.⁸

‘Abdu’l-Bahá henleder opmærksomheden på en stigende gensidig afhængighed i verden og det faktum, at “selvtilstrækkelighed”⁹ ikke længere er mulig. Han forestiller Sig, at tendensen mod en forenet verden vil øges og vise sig i form af “enhed i tanken i verdens foretagender”¹⁰ og på andre vigtige områder af tilværelsen. Et kritisk område for fælles handling er bevarelse af klodens ressourcer.

1.3 Menneskets stade og ansvar

‘Abdu’l-Bahá anfører, at mennesket, “på grund af den ideelle og himmelske kraft, der ligger latent og tydelig i det”,¹¹ indtager et stade, der er “højere og ædlere”¹² end naturen, at “mennesket hersker over naturens sfære og område”.¹³

Det er derfor indlysende, at mennesket hersker over naturen. Naturen er uvirksom; mennesket gør fremskridt. Naturen har ingen bevidsthed; mennesket er begavet dermed. Naturen er uden vilje og handler af nødvendighed, hvorimod mennesket besidder en stærk vilje. Naturen er ude af stand til at afdække mysterier eller realiteter, hvorimod mennesket er særligt egnet hertil. Naturen har ingen forbindelse til Guds rige; mennesket er i samklang med dets beviser. Naturen er uvidende om Gud; mennesket er bevidst om Ham. Mennesket erhverver sig guddommelige dyder; naturen formenes dem. Mennesket kan af fri vilje bryde med sine laster, naturen har ingen magt til at ændre indflydelsen fra sine instinkter. Alt i alt er det tydeligt, at mennesket er mere ædelt og overlegent, at der i det er en forbilledlig kraft, der overgår naturen. Det har bevidsthed, vilje, hukommelse, tankekraft, guddommelige egenskaber og dyder, som naturen er fuldstændig berøvet og forment. Mennesket står derfor højere og er ædlere på grund af den ideelle og himmelske kraft, der ligger latent og tydelig i det.¹⁴

⁷ “*Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*”, sec. CXVII, p. 250.

⁸ “*Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter*” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXVII, afsnit 1.

⁹ “*Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*”, sec. CXVII, p. 250.

¹⁰ “*Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter*” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXVII, afsnit 1.

¹¹ ‘Abdu’l-Bahá, “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*” [rev. ed.], (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), sec. 15.6, p. 32.

¹² ‘Abdu’l-Bahá, “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*” [rev. ed.], (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), sec. 15.7, p. 32.

¹³ ‘Abdu’l-Bahá, “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, 2nd ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 178.

¹⁴ ‘Abdu’l-Bahá, “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, 2d ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 178.

Mennesket, der er i besiddelse af en indre evne, som planter og dyr ikke har, en kraft, der sætter det i stand til at afdække naturens hemmeligheder og opnå herredømme over miljøet, har et særligt ansvar for at bruge sin gudgivne styrke til gavnlige formål. Det Universelle Retfærdighedens Hus anfører, at “den rette udøvelse af dette ansvar er nøglen til, hvorvidt dets opfindertalent frembringer gavnlige resultater eller skaber kaos i den materielle verden”.¹⁵

1.4 Udvikling og lykke - samspil mellem det åndelige og det materielle

‘Abdu’l-Bahá understreger, at udviklingen af den fysiske verden og menneskeslægtens lykke er afhængig af både “kravene fra civilisationen til fremskridt i den materielle verden”¹⁶ og “det besjælende krav fra Gud, hvis åndelige lære værner om den evigtvarende herlighed, den evige oplysning og lykke for menneskehedens verden”.¹⁷ Han siger:

Førend materielle opnåelser, fysiske bedrifter og menneskelige dyder forstærkes af åndelige fuldkommenheder, lysende egenskaber og barmhjertige træk, vil der ikke komme nogen frugt eller noget resultat deraf, og ej heller vil menneskehedens lykke, som er det endelige mål, blive opnået. For selv om materielle opnåelser og udviklingen af den fysiske verden på den ene side frembringer velstand, som på vidunderlig vis viser de tilsigtede mål, gemmer sig på den anden side overhængende farer, alvorlige ulykker og voldsomme lidelser.

Derfor, når man ser på det velordnede mønster af kongeriger, byer og landsbyer med deres tillokkende udsmykninger, deres naturlige rigdommes skønhed, forfinelse af deres redskaber, lethed ved at rejse, omfanget af den tilgængelige viden om naturens verden, de store opfindelser, den enorme virkestrang, de værdifulde opdagelser og videnskabelig forskning, vil man slutte, at civilisation fører til lykke og fremskridt i den menneskelige verden. Men om man vender blikket mod opdagelsen af destruktive og infernalske maskiner, mod udviklingen af nedbrydende kræfter og opfindelsen af ildsprudlendes apparater, som rykker livets træ op med rode, da bliver det tydeligt og klart, at civilisation er forbundet med barbari. Fremskridt og barbari går hånd i hånd, medmindre den materielle civilisation bekræftes af guddommelig ledelse, af Den Albarmhjertiges åbenbaringer og af guddommelige dyder, forstærkes af åndelig adfærd, af Rigets forbilleder og af udstrømningerne fra Kraftens Rige ...

Derfor bør denne civilisation og materiel fremgang sammenvæves med Den Største Ledelse, så denne nedre verden kan blive en skueplads for tilsynekomsten af Rigets gaver, og konkrete opnåelser kan forenes med stråleglansen fra Den Barmhjertige. Dette for at skønheden og fuldkommenheden i menneskets verden kan afsløres og gives tilkende for alle i sin ypperste ynde og pragt. Således skal evig herlighed og lykke blive åbenbaret.¹⁸

¹⁵ Universal House of Justice, from a letter dated 19 May 1971 written on its behalf to an individual believer.

¹⁶ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.2, p. 283.

¹⁷ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.3, p. 283.

¹⁸ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.5-6-8, p. 283-85.

Bahá'u'lláh beskriver skæbnen for dem, hvis livsførelse udviser en ligegyldighed over for åndelige værdier, og som forsømmer at handle i overensstemmelse med disse værdier. Han siger:

... går I på Min Jord, indbildske og selvtilfredse, uagtet Min Jord er besværet af jer, og alt på den skyr jer ...¹⁹

Shoghi Effendi hævder, at menneskets uagtsomhed bidrager til “den nuværende ordens”²⁰ forfald og i praksis påvirker miljøet:

Den voldsomme forstyrrelse af verdens ligevægt, den skælven, der vil gribe menneskeheden, den gennemgribende forandring af det menneskelige samfund, den nuværende Ordens oprulning, de grundlæggende ændringer, der påvirker regeringsstrukturer, ... udviklingen af infernalske krigsmaskiner, afbrænding af byer, forureningen af Jordens atmosfære – disse forhold skiller sig ud som de tegn og varsler, der enten skal indvarsle eller ledsage den afstraffende katastrofe, der, før eller siden, og som forordnet af Ham, der er menneskeheden Dommer og Forløser, vil ramme et samfund, der for størstedelen og i over et århundrede har vendt det døve øre til Guds Budbringers Stemme i denne tid - en katastrofe, der skal rense den menneskelige race for slagger fra dens årelange fordærv, og svejse dens bestanddele sammen til et fast sammenknyttet verdensomfavnende Fællesskab - et Fællesskab, der i tidens fylde er forordnet til at blive indarbejdet i rammerne for og blive galvaniseret af den åndeliggørende indflydelse fra en mystisk ekspanderende, guddommeligt udpeget Orden og til i løbet af fremtidige Guddommelige Ordninger at udfolde sig til en civilisation, som menneskeheden ikke på noget tidspunkt i sin udvikling har været vidne til.²¹

2. Forholdet mellem menneske og natur

Forholdet mellem menneske og natur er meget komplekst. En forståelse af dette emnes dimensioner kræver, at man overvejer nogle af de træk ved naturen, som er beskrevet i Bahá'í Skrifterne, og at man er bevidst om visse værdier og holdninger, som styrer den enkeltes adfærd og fastlægger prioriteter.

2.1 Naturens karakteregenskaber

2.1.1 Et samlet system

‘Abdu’l-Bahá indikerer, at “verdens tempel”²² er blevet “formet i menneskelegemets billede og lighed”.²³ Han forklarer:

¹⁹ Bahá'u'lláh, *“The Hidden Words of Bahá'u'lláh”*, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1985), Persian no. 20, pp. 28-29.

Bahá'u'lláh, *“De Skjulte Ord”* (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) persisk nr. 20.

²⁰ Shoghi Effendi, from a letter dated April 1957, published in *“Messages to the Bahá'í World 1950-1957”* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971), p. 103.

²¹ Shoghi Effendi, from a letter dated April 1957, published in *“Messages to the Bahá'í World 1950-1957”* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971), p. 103.

²² ‘Abdu’l-Bahá, from a Tablet translated from the Persian.

²³ ‘Abdu’l-Bahá, from a Tablet translated from the Persian.

Med dette menes, at ligesom menneskekroppen i denne verden, der udadtil består af forskellige lemmer og organer, i virkeligheden er en tæt integreret, sammenhængende enhed, er den fysiske verdens struktur på samme måde som et enkelt væsen, hvis lemmer og led ubrydeligt er forbundet med hinanden.

Ser man med et opmærksomt øje, der opdager altings virkelighed, ville det blive klart, at det største forhold, der binder tilværelsens verden sammen, ligger i selve det skabte, og at samarbejde, fælles indsats og gensidig hjælp er væsentlige karakteregenskaber i tilværelsens verdens forenede legeme, for så vidt som alt det skabte er tæt forbundet og påvirkes eller får gavn heraf, enten direkte eller indirekte.

Betragt for eksempel, hvordan en gruppe af skabte ting udgør planteriget og en anden dyreriget. Begge disse to riger gør brug af visse bestanddele i luften, som deres eget liv afhænger af, samtidig med at de hver især øger mængden af sådanne bestanddele, som er væsentlig for den andens liv. Med andre ord er planteverdens vækst og udvikling umulig uden dyrerigets eksistens, og opretholdelsen af dyrenes liv er utænkelig uden planterigets samarbejde. Af samme art er de forhold, der eksisterer mellem alt det skabte. Derfor er det blevet anført, at samarbejde og gensidighed er væsentlige egenskaber, som er iboende i det samlede system i eksistensens verden, og uden hvilke al skabelse ville være reduceret til intethed.²⁴

I et andet uddrag beskriver ‘Abdu’l-Bahá den indbyrdes forbundethed mellem “alle dele af universet”²⁵ og vigtigheden af at opretholde balancen i systemet:

Overvej nøje universets indre virkeligheder, den hemmelige visdom, det gådefulde, de indbyrdes forbindelser og de regler, der styrer alt. For enhver del af universet er forbundet med enhver anden del med bånd, der er meget stærke og ikke tåler nogen ubalance endsige slækkelse ...²⁶

2.1.2 Underlagt lov og organisering

‘Abdu’l-Bahá udtaler, at “den objektive verden er helt og aldeles underlagt naturlovens styre og kontrol.”²⁷ Han stiller naturens “absolutte organisering”²⁸ og dens mangel på “intelligens”²⁹ og “vilje”³⁰ op som en modsætning til menneskets evne til at “styre naturens kræfter”³¹ gennem opdagelse af “tingenes beskaffenhed”.³²

²⁴ ‘Abdu’l-Bahá, from a Tablet translated from the Persian.

²⁵ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 137.2, p. 157.

²⁶ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 137.2, p. 157.

²⁷ “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, p. 17.

²⁸ ‘Abdu’l-Bahá, “*Some Answered Questions*”, rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), p. 3.

‘Abdu’l-Bahá, “*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 1.2

²⁹ ‘Abdu’l-Bahá, “*Some Answered Questions*”, rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), p. 3.

‘Abdu’l-Bahá, “*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 1.3

³⁰ ‘Abdu’l-Bahá, “*Some Answered Questions*”, rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), p. 3.

‘Abdu’l-Bahá, “*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 1.3

³¹ ‘Abdu’l-Bahá, “*Some Answered Questions*”, rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), p. 3.

‘Abdu’l-Bahá, “*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 1.3

³² ‘Abdu’l-Bahá, “*Some Answered Questions*”, rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), pp. 3-4.

‘Abdu’l-Bahá, “*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 1.3

Denne natur er underkastet en solid struktur, ukrænkelige love, en fuldkommen orden og et fuldendt design, hvorfra den aldrig afviger. I en sådan grad er dette sandt, at skulle du se direkte med indsigtens og dømmekraftens øje, ville man observere, at alt – fra det mindste usynlige atom til de største kloder i eksistensens verden, såsom solen eller de andre store stjerner og lysende legemer – er yderst fuldkomment organiserede, det være sig med hensyn til deres orden, deres komposition, deres ydre form, eller deres bevægelse, og at alle er underkastet en universel lov, hvorfra de aldrig afviger.

Men når man kigger på selve Naturen, vil man se, at den ikke har nogen forstand og ikke nogen vilje. For eksempel er det ildens natur at brænde, den brænder uden vilje og forstand. Solens natur er at stråle, den stråler uden vilje og forstand. Dampens natur at stige opad, den stiger uden vilje og forstand. Det er således klart, at altings naturlige bevægelse er tvungen, der findes ingen frivillige bevægelser undtagen hos dyrene, og fremfor alt hos mennesket. Mennesket er i stand til at modstå og gøre modstand mod naturen, for så vidt som det opdager tingenes natur, og ved hjælp af denne opdagelse har det herredømme over naturen selv. I virkeligheden kommer alle de håndværk, som mennesket har udtænkt, fra denne opdagelse. For eksempel har det opfundet telegraphen, der forbinder Østen og Vesten. Det er derfor åbenbart, at mennesket hersker over naturen.

Kan en sådan struktur, orden og sådanne love, som man observerer i eksistensen, mon blot tilskrives naturens indflydelse, uagtet at naturen selv hverken har bevidsthed eller vilje? Det er derfor åbenbart, at denne natur, som hverken har bevidsthed eller forståelse, er i Den Almættige Herres vold, Han, som er Herskeren over naturens verden, og som får den til at åbenbare, hvad Han end ønsker.³³

2.1.3 Forandring og bevægelse

Forandring er en lov, der styrer hele den fysiske skabelse. Det ses i årstidernes gang. ‘Abdu’l-Bahá skriver:

Jorden er i bevægelse og vækst; bjergene, bakkerne og prærien er grønne og dejlige; der er rige gaver i overflod; barmhjertigheden er universel; regnen falder fra barmhjertighedens sky; den strålende sol skinner; fuldmånen pryder æterens horisont; den store tidevandsbølge oversvømmer hver eneste lille bæk; gaverne følger efter hinanden; gunst er fortløbende; og den forfriskende brise blæser og spreder blomsternes velduftende parfume. Uendelige skatte holder Kongernes Konge i sin hånd! Løft sømmen af din klædning for at modtage dem.³⁴

Snart vil hele verden, ligesom om foråret, skifte klædedragt. Efterårets blades falmen og løvfald er forbi; vinterens dystre tid er ovre. Det nye år er kommet, og det åndelige forår er nær. Den sorte jord er ved at blive en grøn have; ørkenene og bjergene vrimer med røde blomster; fra vildmarkens grænser står de høje græsser som fremskudte vagter foran cypres- og jasmintræerne, mens fuglene synger mellem rosengrenene som englende i de højeste himle og bebuder det glade budskab, at det åndelige forår nærmer sig, og

³³ ‘Abdu’l-Bahá, “*Some Answered Questions*”, rev. ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), pp. 3-4.

‘Abdu’l-Bahá, “*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) delvis kapitel 1.2-3-4.

³⁴ ‘Abdu’l-Bahá, “*Tablets of Abdul-Bahá Abbas*”, vol. III (Chicago: Bahá’í Publishing Committee, 1930), p. 641.

den søde musik fra deres stemmer får altings virkelige substans til at bevæge sig og skælve.³⁵

‘Abdu’l-Bahá udtaler, at “absolut hvile ikke eksisterer i naturen”³⁶, at “bevægelse er afgørende for eksistens”³⁷. I forbindelse med eksistens beskriver Han processerne “opbygning og nedbrydning”:³⁸

... overvej fænomenet opbygning og nedbrydning, eksistens og ikke-eksistens. Alt skabt i den betingede verden består af mange og forskellige atomer, og dets eksistens er afhængig af disses sammensætning. Med andre ord, finder en sammensmeltning af enkelte elementer sted ved den guddommelige skaberkraft, så der ud fra denne sammensætning frembringes en særskilt organisme. Alt det eksisterende bygger på dette princip. Men når ordenen forstyrres, finder nedbrydning sted, og det pågældende ophører med at eksistere. Det vil sige, at altings udslættelse er forårsaget af nedbrydning og opløsning. Derfor skabes liv ved tiltrækning og sammensætning mellem de forskellige elementer, og uoverensstemmelse, nedbrydning og adskillelse frembringer død. Derfor fører altings bindende og tiltrækkende kræfter til frugtbare resultater og virkninger, mens nedbrydning og opløsning fører til forstyrrelse og udslættelse. Gennem indbyrdes forhold og tiltrækning skabes alt levende som planter, dyr og mennesker, mens splittelse og fremmedgørelse medfører nedbrydning og ødelæggelse.³⁹

Han forklarer også, at evolutionen i den fysiske verden går i retning af stigende kompleksitet:

I den fysiske skabelse går udviklingen fra en grad af fuldkommenhed til en anden. Mineralet går med sine mineralske fuldkommenheder over i planteriget; planten går med sine fuldkommenheder over i dyreriget, og så fremdeles til menneskehedens ...⁴⁰

2.1.4 Mangfoldighed

‘Abdu’l-Bahá beskriver mangfoldighed som “fuldkommenhedens essens og årsagen til Guds gavers tilsynekomst”⁴¹, og Han siger:

Betragt blomsterne i en have: Selv om der er forskellige arter, farver, former og ydre, bliver de alligevel forfrisket af vandet fra én kilde, oplivet af åndedraget fra én vind og styrket af strålerne fra én sol, forøger denne forskellighed deres ynde og gør dem endnu smukkere. Når således denne samlende kraft, denne gennemtrængende indflydelse fra Guds Ord, træder i kraft, forskønner forskellene i skikke, dannelse, vaner, ideer, meninger og tilbøjeligheder menneskehedens verden. Denne mangfoldighed, disse forskelle er som den naturskabte alsidighed og mangfoldighed i menneskekroppens

³⁵ ‘Abdu’l-Bahá, “*Tablets of Abdul-Bahá Abbas*”, vol. II (Chicago: Bahá’í Publishing Committee, 1940), pp. 318-19.

³⁶ ‘Abdu’l-Bahá, “*Paris Talks: Addresses given by ‘Abdu’l-Bahá in Paris in 1911-1912*”, 10th ed. (London: Bahá’í Publishing Trust, 1979), p. 88.

³⁷ ‘Abdu’l-Bahá, “*Paris Talks: Addresses given by ‘Abdu’l-Bahá in Paris in 1911-1912*”, 10th ed. (London: Bahá’í Publishing Trust, 1979), p. 89.

³⁸ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.18, p. 289.

³⁹ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.18, pp. 289-90.

⁴⁰ “*Paris Talks: Addresses given by ‘Abdu’l-Bahá in Paris in 1911-1912*”, p. 66.

⁴¹ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.23, p. 291.

lemmer og organer, for hver enkelt bidrager til helhedens skønhed, effektivitet og fuldkommenhed ...

Hvor lidet fortryllende ville det ikke være for øjet, hvis alle blomster og planter, blade og kronblade, frugter, grene og træer i denne have alle havde samme form og farve! Forskellighed i nuancer, form og ydre beriger og pryder haven og øger dens virkning ...⁴²

Omfanget af mangfoldigheden i “skabelsens verden”⁴³ understreges i det følgende citat:

... i ethvert af universets riger er tilværelsens former og organismer endeløse og utallige. På planterigets trin er der for eksempel en uendelig variation af arter og former - hver enkelt i sig selv forskelligartet og særpræget, ikke to er nøjagtigt ens i sammensætning og detaljer - for der er ingen gentagelser i naturen, og evnen til at udvikle sig kan ikke begrænses til noget givet billede eller form. Hvert blad har sin egen særlige identitet - så at sige, sin egen individualitet som blad ...⁴⁴

2.1.5 Tjener menneskets verden

‘Abdu’l-Bahá beskriver “årsager og forhold”⁴⁵ ved “fuldkommenheden”⁴⁶ i mineral-, plante- og dyreriget, og Han skelner dette fra deres “ægte fremgang”⁴⁷, som bidrager til de forskellige rigers ære.

Æren og ophøjelsen af al eksistens er betinget af bestemte årsager og forhold. Højdepunktet af ophøjethed og fuldkommenhed i planteriget består i dette, at et træ skal stå strunk ved siden af et vandløb med frisk vand, at en mild brise skal blæse og solen skænke det sin varme, at en gartner skal passe det, og at det, dag efter dag, skal vokse og bære frugt. Men dets virkelige lykke består i at gå fremad ind i dyrets og menneskets verdener og erstatte det, som er blevet omsat i dyrenes og menneskenes legemer. Dyrerigets ophøjelse består i at besidde fuldkomne lemmer, organer og kræfter og få alle dets behov tilfredsstillet. Dette er højden af dets herlighed, ære og ophøjelse. Så et dyrs højeste lykke består i en grøn og frisk eng, i en strømmende bæk med det friskeste vand og i en skov, der summer af liv. Hvis disse er til rådighed, kan man ikke forestille sig nogen større lykke for dyret. Skulle en fugl bygge en rede i en grøn og frisk skov, i en behagelig højde, i et mægtigt træ og i toppen af en meget højtsiddende gren, og skulle den have alle de frø og alt det vand til sin rådighed, som den behøver, så ville dette udgøre dens fuldkomne lykke.

Men sand lykke for dyret består i at gå fra dyreverdenen ind i menneskets verden, ligesom de mikroskopiske væsener, som gennem luften og vandet trænger ind i

⁴² “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 225.24-25, p. 291.

⁴³ “*Paris Talks: Addresses given by ‘Abdu’l-Bahá in Paris in 1911-1912*”, p. 51.

⁴⁴ “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, p. 285.

⁴⁵ “*Some Answered Questions*”, p. 78.

“*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 15.1.

⁴⁶ “*Some Answered Questions*”, p. 78.

“*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 15.2.

⁴⁷ “*Some Answered Questions*”, p. 78.

“*Nogle Besvarede Spørgsmål*” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 15.

menneskets krop, bliver assimileret og erstatter det, som er blevet omsat i kroppen. Dette er den største ære og lykke i dyrets verden, og man kan ikke forestille sig nogen større ære for det.⁴⁸

2.1.6 Naturens ufuldkommenhed

To natursyn modstilles – det ene, der mener, at “naturens verden er fuldendt”⁴⁹, og det andet, der erklærer, at den er “ufuldendt”⁵⁰, fordi “den mangler forstand og udvikling”⁵¹.

‘Abdu’l-Bahá siger: “mineral-, plante-, dyre- og menneskeverdenen har alle brug for en opdrager”⁵²:

Materialisterne er af den opfattelse, at naturens verden er fuldendt. De guddommelige filosoffer erklærer, at naturens verden er ufuldendt. Der er stor forskel på de to. Materialisterne henleder opmærksomheden på, at naturen er perfekt - solen, månen og stjernerne, træerne i deres pragt, hele Jorden og havet - selv ubetydelige fænomener afslører den mest perfekte orden. De guddommelige filosoffer benægter denne tilsyneladende fuldkommenhed og fuldendthed i naturens rige, selv om de erkender skønheden i dens landskaber og anerkender de uimodståelige kosmiske kræfter, der styrer de kolossale sole og planeter. De forfægter, at selv om naturen synes fuldendt, er den ikke desto mindre ufuldendt, fordi den mangler forstand og oplæring. Som bevis på dette siger de, at mennesket, selv om det er en gud i den fysiske skabelsesverden, selv har brug for en opdrager. Mennesket, der ikke er udviklet gennem uddannelse, er vildt, dyrisk og brutalt. Love og regler, skoler, gymnasier og universiteter har til formål at uddanne mennesket og løfte det op fra dyrerigets mørke grænseland...⁵³

Når vi tænker over eksistensen, lægger vi mærke til, at mineralriget, planteriget, dyreriget og menneskets rige alle har behov for en opdrager. Hvis jorden er berøvet en opdyrker, bliver den til et krat af blomstrende ukrudt, men hvis der findes en bonde til at kultivere den, skaffer den følgende høst næring til alt levende. Det er derfor åbenbart, at jorden har behov for bondens dyrkning. Tænk over træerne: Hvis de forbliver uopdyrkede, bærer de ingen frugt, og uden frugt er de ingen nytte til. Men når de betros til en gartners pasning, bliver det ufrugtbare træ frugtbart, og ved hjælp af kultivering, krydsning og podning bærer træet med den bitre frugt velsmagende frugt ...

Tænk ligeledes over dyrene: Hvis et dyr bliver optrænet, bliver det tæmmet, hvorimod mennesket, hvis han efterlades uden opdragelse, bliver som et dyr. I virkeligheden, hvis

⁴⁸ “Some Answered Questions”, pp. 78-79.

“Nogle Besvarede Spørgsmål” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 15.1-3-4-5.

⁴⁹ “The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, p. 329.

⁵⁰ “The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, p. 329.

⁵¹ “The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, p. 329.

⁵² “Some Answered Questions”, p. 7.

“Nogle Besvarede Spørgsmål” (Dansk Bahá’í Forlag 2025) kapitel 3.1.

⁵³ “The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, p. 329.

mennesket overlades til naturens herredømme, synker han endnu lavere end dyret, hvorimod han bliver endog som en engel ...⁵⁴

2.2 Holdninger og værdier

Bahá'í Skrifterne formulerer visse åndelige værdier og holdninger, som vejleder menneskets forhold til naturen. Disse omfatter:

2.2.1 Værdsættelse

En bevidsthed om, at Jorden er “kilden”⁵⁵ til menneskets “velstand”⁵⁶, modereres af erkendelsen af, at “menneskets ære og ophøjelse må være noget udover materiel rigdom”.⁵⁷ Følelig:

Ethvert menneske med dømmekraft føler sig, mens han går på Jorden, virkelig beskæmmet, i det omfang han er fuldt ud klar over, at det, der er kilden til dets velstand, rigdom, magt, ophøjelse, fremgang og styrke, er, som forordnet af Gud, selve den Jord, der trædes under føde af alle mennesker. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at den, der er bevidst om denne sandhed, renses og helliges for al stolthed, hovmod og forfængelighed ...⁵⁸

Hvad er det, I med rette kan rose jer af? Er det jeres mad og drikke, I praler af, de rigdomme, I ophober i jeres skatkamre, mangfoldigheden af og prisen på de smykker, som I pynter jer med? Hvis sand herlighed bestod i at besidde den slags forgængelige ting, så måtte den Jord, I træder på, nødvendigvis hovre over jer, fordi den forsyner jer med og skænker jer selve disse ting ved Den Almægtiges dekret. I dens indre rummer den, ifølge det Gud har forordnet, alt hvad I besidder. Fra den, som et tegn på Hans barmhjertighed, udleder I jeres rigdomme. Se da på jeres stilling, den som I roser jer af! Måtte I kunne fatte det!⁵⁹

Det er således klart, at menneskets ære og ophøjelse må være noget udover materiel rigdom. Materielle bekvemmeligheder er kun en gren, men roden til menneskets ophøjelse er de gode egenskaber og dyder, som er dets virkeligheds pryde. Disse består af de guddommelige tilsynekomster, de himmelske gaver, de ophøjede følelser, kærligheden til og kundskaben om Gud, samt, universel visdom, intellektuel fatteevne, videnskabelige opdagelser, retfærdighed, sandfærdighed, velvilje, naturligt mod og ivoende styrke, respekt for rettigheder og overholdelse af aftaler og pagter, retskaffenhed under alle omstændigheder, at tjene sandheden under alle forhold, at ofre sit liv til gavn for alle mennesker, venlighed og agtelse for alle nationer, lydighed mod Guds lære, tjeneste i Det Guddommelige Rige, vejledning af folket og uddannelse af

⁵⁴ “Some Answered Questions”, p. 7.

“Nogle Besvarede Spørgsmål” (Dansk Bahá'í Forlag 2025) kapitel 3.2-3.

⁵⁵ Bahá'u'lláh, “Epistle to the Son of the Wolf”, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1979), p. 44.

⁵⁶ Bahá'u'lláh, “Epistle to the Son of the Wolf”, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1979), p. 44.

⁵⁷ “Some Answered Questions”, p. 79.

“Nogle Besvarede Spørgsmål” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel 15.7

⁵⁸ “Epistle to the Son of the Wolf”, p. 44.

⁵⁹ “Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh”, sec. CXVIII, pp. 252-53.

“Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXVIII, afsnit 7.

nationer og racer. Dette er menneskers velstand! Dette er menneskets ophøjelse i verden! Dette er evigt liv og himmelsk ære!⁶⁰

2.2.2 Mådehold

Bahá'í Skrifterne opfordrer til at frigøre sig fra “denne verden og dens forfængeligheder”⁶¹, da “tilknytning”⁶² afleder den enkelte fra bevidstheden om Gud. Dette består dog ikke i en form for askese eller indebærer en afvisning af livets glæder. Bahá'u'lláh forklarer:

Skulle et menneske ønske at smykke sig med Jordens prydelser, at bære dens klædninger eller tage del i de goder, den kan skænke, kan ingen skade overgå ham, hvis han ikke tillader noget som helst at komme imellem ham og Gud, for Gud har forordnet alt godt, hvad enten det er skabt i himlene eller på Jorden, til de af Hans tjenere, som oprigtigt tror på Ham. Spis, Oh mennesker, af de gode ting, som Gud har tilladt jer, og berøv ikke jer selv Hans vidunderlige gaver. Giv tak og lovprisning til Ham, og vær af dem, der er oprigtigt taknemmelige.⁶³

Mådehold er en rettesnor:

I alle anliggender er mådehold ønskelig. Hvis noget overdrives, vil det blive en kilde til ulykke ...⁶⁴

2.2.3 Godhed mod dyr

Bahá'u'lláh formaner mennesker til at “være venlige mod dyr”⁶⁵, og Han advarer mod “overdreven jagt”⁶⁶. I forbindelse med førstnævnte skriver ‘Abdu’l-Bahá:

Kort sagt er det ikke kun deres medmennesker, som Guds elskede skal behandle med barmhjertighed og medfølelse, de bør ligeledes vise den største kærlige omsorg for alle levende væsener. For i enhver fysisk forstand, og når det drejer sig om dyrets ånd, deler dyr og mennesker de samme følelser. Mennesket har imidlertid ikke forstået denne sandhed, men tror, at fysiske sanseindtryk er begrænset til mennesker og behandler derfor dyrene uretfærdigt og grusomt.

Og dog, hvilken forskel er der i virkeligheden, når det kommer til fysiske sanseoplevelser? Følelserne er de samme, uanset om I påfører mennesker eller dyr

⁶⁰ “Some Answered Questions”, pp. 79-80.

“Nogle Besvarede Spørgsmål” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel 15.7

⁶¹ “Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh”, sec. CXXVIII, p. 276.

“Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXXVIII, afsnit 3.

⁶² “Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh”, sec. CXXVIII, p. 276.

“Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXXVIII, afsnit 3.

⁶³ “Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh”, sec. CXXVIII, p. 276.

“Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXXVIII, afsnit 4.

⁶⁴ Bahá'u'lláh, “Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas”, p. 69.

“Bahá'u'lláhs Tavler åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas”, kapitel 6.30

⁶⁵ “Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh”, sec. CXXV, p. 265.

“Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter” (Dansk Bahá'í Forlag, 2025) kapitel CXXV, afsnit 3.

⁶⁶ Universal House of Justice, “A Synopsis and Codification of the Kitáb-i-Aqdas, the Most Holy Book of Bahá'u'lláh”, 1st ed. (Haifa: Bahá'í World Centre, 1973), note 34, p. 63. [Ed. note: Not identical to, but similar to Notes 84 and 83 of the Kitáb-i-Aqdas.]

smerte. Der er overhovedet ingen forskel. Og det er faktisk værre at udsætte et dyr for smerte, for mennesket har et sprog og kan indgive en klage, kan råbe op og jamre. Hvis et menneske bliver lemlæstet, kan det gøre indsigelse til myndighederne, og de vil beskytte det mod dets overfaldsmand. Men det ulykkelige dyr er stumt og kan hverken udtrykke sin smerte eller gå til myndighederne med sin sag. Hvis et menneske påfører et dyr tusind lidelser, kan det hverken vægre sig med tale eller slæbe personen i retten. Derfor er det vigtigt, at I viser dyret det største hensyn, og at I er endnu venligere over for det end over for jeres medmennesker.

Opdrag jeres børn fra deres tidligste dage til at være uendeligt omsorgsfulde og kærlige over for dyr. Hvis et dyr er sygt, så lad børnene forsøge at helbrede det, hvis det er sultent, så lad dem fodre det, hvis det er tørstigt, så lad dem slukke dets tørst, hvis det er træt, så lad dem sørge for, at det hviler sig.

De fleste mennesker er syndere, men dyrene er uskyldige. De, der ikke synder, bør helt sikkert modtage mest venlighed og kærlighed - alle undtagen dyr, som er skadelige ... Men til elskede dyr bør der vises den største omsorg, jo mere desto bedre. Ømhed og kærlighed omsorg er grundlæggende principper i Guds himmelske Rige. Dette bør I meget nøje huske på.⁶⁷

Bahá'í Skrifterne hævder også, at indtagelse af kød ikke er en forudsætning for sundhed:

Med hensyn til at spise dyrekød og at afholde sig derfra "har det [mennesket] ikke behov for kød, og det er heller ikke forpligtet til at spise det. Selv uden at spise kød ville det være fyldt med den største kraft og energi." Faktisk strider at dræbe dyr og spise deres kød mod medlidenhed og medfølelse, og hvis man kan nøjes med korn, frugt, olie og nødder, såsom pistacienødder, mandler og så videre, ville dette utvivlsomt være bedre og mere tilfredsstillende.⁶⁸

2.2.4 Naturens udvikling

Fra et bahá'í synspunkt er den fysiske skabelse dynamisk og udvikles fra "en grad af fuldkommenhed til en anden"⁶⁹. Den er dog "ufuldkommen"⁷⁰, da den mangler "intelligens og udvikling"⁷¹. Den har brug for at blive udviklet af mennesket for ikke blot at skabe en højere grad af orden og skønhed, som er normer, der fremhæves i bahá'í læren, men også for at øge dens frugtbarhed og ydeevne. I forbindelse med at skabe orden og skønhed i naturens rige skriver 'Abdu'l-Bahá:

Naturen hører til den fysiske verden. Når vi betragter den, ser vi, at den er mørk og ufuldkommen. Hvis vi for eksempel lader et stykke jord forblive i sin naturlige tilstand, vil vi opdage, at det er dækket af torne og tidsler; nytteløst ukrudt og vild vegetation vil

⁶⁷ "Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá", sec. 138.2-3-4-5, pp. 158-60.

⁶⁸ 'Abdu'l-Bahá, from a Tablet translated from the Persian.

⁶⁹ "Paris Talks: Addresses given by 'Abdu'l-Bahá in Paris in 1911-1912", p. 66.

⁷⁰ "The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912", p. 329.

⁷¹ "The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912", p. 329.

blomstre på det, og det vil blive som en jungle. Træerne vil ikke bære frugt og vil være uden skønhed og symmetri ...⁷²

Og hvis man, når man går forbi marker og plantager, ser, at planterne, blomsterne og de velduftende urter vokser frodigt ved siden af hinanden og danner et billede på enhed, er det et bevis på, at den pågældende plantage og have blomstrer under en dygtig gartners omsorg. Men når man ser den i uorden og ujævn, udleder man, at den har manglet en effektiv jordbrugers pasning og har derfor frembragt ukrudt og klinte.⁷³

‘Abdu’l-Bahá nævner også den indsats, der ydes gennem opdyrkning som et middel til at øge jordens frugtbarhed og ydeevne. Han siger:

Hvis vi overlod denne Jord til sin naturlige tilstand, lod den vende tilbage til sin oprindelige tilstand, ville den blive en mark med torne og nytteløst ukrudt, men ved at dyrke den vil den blive til frugtbar jord, der giver en høst. Uden dyrkning ville bjergskråningerne være jungle og skove uden frugtbare træer. Haverne frembringer frugter og blomster i forhold til den pleje og bearbejdning af jorden, som gartneren giver dem ...⁷⁴

Et hvedekorn vil, når det dyrkes af landmanden, give en hel høst, og et frø vil med gartnerens pleje vokse til et stort træ ...⁷⁵

Mens naturens verden har brug for udvikling, skal menneskets tilgang til en sådan udvikling være præget af mådehold, en forpligtelse til at beskytte “fremtidige generationers arv”⁷⁶ og en bevidsthed om naturens hellighed, der gennemsyrrer Bahá’í Troens Skrifter. For eksempel siger Bahá’u’lláh:

Velsignet er den plet, og det hus, og det sted, og den by, og det hjerte, og det bjerg, og det ly, og den hule, og den dal, og det land, og det hav, og den ø, og den eng, hvor Guds navn bliver nævnt, og Hans pris sunget.⁷⁷

2.2.5 Landbrugets betydning

Bahá’u’lláh erklærer, at “der skal vises særligt hensyn til landbrug”.⁷⁸ Han betegner det som en beskæftigelse, der er “befordrende for menneskehedens fremgang og for genopbygning af verden”.⁷⁹ ‘Abdu’l-Bahá hævder, at

⁷² “The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, p. 329.

⁷³ “Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá”, sec. 225.20, p. 290.

⁷⁴ “The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, pp. 353.

⁷⁵ “Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá”, sec. 104.2, p. 132.

⁷⁶ Shoghi Effendi, from a cable dated 23 May 1951 to the New Earth Luncheon, London, U.K.

⁷⁷ Bahá’u’lláh, in “Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá”, 1985 ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1985), frontispiece.

Bahá’u’lláh, “Bahá’í Bønner” (Dansk Bahá’í Forlag, 2025) forsiden

⁷⁸ “Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas”, p. 90.

“Bahá’u’lláhs Tavler åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas”, kapitel 6.30

⁷⁹ “Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas”, p. 89.

“Bahá’u’lláhs Tavler åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas”, kapitel 6.30

Det grundlæggende fundament for samfundet er landbrug, - bearbejdning af jorden ...⁸⁰

Han beskriver landbruget som “en ædel videnskab”⁸¹, hvis udøvelse er “tilbedelse”⁸², og Han opfordrer både kvinder og mænd til at beskæftige sig med “agronomi”.⁸³ Han angiver, at et menneske der “bliver dygtig på dette område, vil blive et middel til utallige menneskers velbefindende”.⁸⁴

I forhold til nationernes økonomiske og samfundsmæssige udvikling understreger Det Universelle Retfærdighedens Hus vigtigheden af “landbruget og bevarelse af verdens økologiske balance”.⁸⁵

2.2.6 Anvendelse af videnskab

Videnskaben beskrives som “hersker over naturen og dens mysterier, det ene redskab, hvormed mennesket udforsker den materielle skabelses institutioner”:⁸⁶

... ved at bruge sine videnskabelige og intellektuelle evner ... kan mennesket modificere, ændre og kontrollere naturen i overensstemmelse med sine egne ønsker og behov. Videnskaben er så at sige den, der bryder naturlovene. Overvej for eksempel, at mennesket ifølge naturloven bør bo på Jordens overflade. Ved at overvinde denne lov og begrænsning sejler det imidlertid i skibe over havet, stiger højt til vejrs i flyvemaskiner og synker ned i havets dyb i undervandsbåde. Dette er imod naturens orden og en krænkelse af dens suverænitet og herredømme. Naturens love og metoder, universets skjulte hemmeligheder og mysterier, menneskets opfindelser og opdagelser, alle vores videnskabelige erhvervelser burde naturligvis forblive skjulte og ukendte, men mennesket afslører dem gennem sin intellektuelle kløgt fra det usynlige plan og trækker dem frem på det synlige plan, afslører og forklarer dem. Et af naturens mysterier er f.eks. elektricitet. Ifølge naturen burde denne kraft, denne energi, forblive latent og skjult, men mennesket gennembryder videnskabeligt selve naturlovene, fanger dem og tæmmer dem endda til eget brug. Kort sagt er mennesket i kraft af sin ideelle begavelse for videnskabelig forskning skabelsens fornemste frembringelse, naturens hersker ...⁸⁷

‘Abdu’l-Bahá forbinder videnskabelige bestræbelser med gennemførelsen af et ædelt mål. Han siger:

⁸⁰ ‘Abdu’l-Bahá, quoted in “*Star of the West*”, vol. 4, no. 6 (24 June 1913), p. 103.

⁸¹ ‘Abdu’l-Bahá, from a Tablet translated from the Persian.

⁸² “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 126.1, p. 145.

⁸³ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 126.1, p. 145., and “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, p. 283.

⁸⁴ ‘Abdu’l-Bahá, from a Tablet translated from the Persian.

⁸⁵ Universal House of Justice, Department of the Secretariat, from a letter dated 31 March 1985 to an Association for Bahá’í Studies.

⁸⁶ “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, p. 29.

⁸⁷ “*The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*”, p. 30.

Denne begavelse er menneskets mest prisværdige styrke, for ved at anvende og udnytte den opnås en forbedring af menneskeheden, udvikling af menneskehedens dyder muliggøres, og Guds ånd og mysterier bliver åbenbare ...⁸⁸

Og Han anfører det almene princip om, at

... enhver instans, om det så er et redskab til menneskehedens største gode, kan misbruges. Den rette brug eller misbrug afhænger af de varierende grader af oplysning, evner, tro, hæderlighed, hengivenhed og storsind hos lederne af den offentlige mening.⁸⁹

3. Beskyttelse af miljøet

En række spørgsmål, der er relevante for beskyttelse af miljøet, behandles i Bahá'í Troens Skrifter. Flere af dem er beskrevet nedenfor.

3.1 Bevarelse af ressourcer

Shoghi Effendi forbinder bevarelse og genvinding af Jordens ressourcer med både "beskyttelse af [den] fysiske verden og [fremtidige] generationers arv".⁹⁰ Han bekræfter, at arbejdet i grupper som *Men of the Trees* og *World Forestry Charter* "i bund og grund er humanitært",⁹¹ og han bifalder deres "ædle mål"⁹² om at genvinde "ørkenområderne [i] Afrika".⁹³

Det er interessant at bemærke, at blandt de "beføjelser og forpligtelser"⁹⁴, som Det Universelle Retfærdighedens Hus har, er at "fremme og forbedre verden"⁹⁵ samt "udvikling af landene".⁹⁶

3.2 Kontrol af naturressourcer

Bahá'í Skrifterne forudser, at beskyttelse, udforskning og udnyttelse af Jordens "ufatteligt store ressourcer"⁹⁷ uundgåeligt på lang sigt må komme under et "verdensføderalt systems" jurisdiktion.⁹⁸ Et sådant system, der er baseret på erkendelse af "menneskehedens enhed",⁹⁹ vil ikke kun udøve

⁸⁸ "The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912", p. 31.

⁸⁹ 'Abdu'l-Bahá, "The Secret of Divine Civilization", 2nd ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983), p. 16.

⁹⁰ Shoghi Effendi, from a cable dated 23 May 1951 to the New Earth Luncheon, London, U.K.

⁹¹ Shoghi Effendi, from a cable dated 21 May 1956 to the World Forestry Charter Luncheon, London, U.K.

⁹² Shoghi Effendi, from a cable dated 21 May 1956 to the World Forestry Charter Luncheon, London, U.K.

⁹³ Shoghi Effendi, from a cable dated 22 May 1957 to the World Forestry Charter Luncheon, London, U.K.

⁹⁴ Universal House of Justice, "The Constitution of the Universal House of Justice" (Haifa: Bahá'í World Centre, 1972), p. 5.

⁹⁵ Universal House of Justice, "The Constitution of the Universal House of Justice" (Haifa: Bahá'í World Centre, 1972), p. 5.

⁹⁶ Universal House of Justice, "The Constitution of the Universal House of Justice" (Haifa: Bahá'í World Centre, 1972), p. 5.

⁹⁷ Shoghi Effendi, from a letter dated 11 March 1936, published in "The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters", rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 204.

⁹⁸ Shoghi Effendi, from a letter dated 11 March 1936, published in "The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters", rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 204.

⁹⁹ Shoghi Effendi, from a letter dated 11 March 1936, published in "The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters", rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 203.

“ubestridelig myndighed”¹⁰⁰ over Jordens ressourcer, men vil også sikre økonomisk og social retfærdighed. Shoghi Effendi skriver:

Menneskehedens enhed, som forudset af Bahá'u'lláh, indebærer oprettelsen af et verdenssamfund, hvori alle nationer, befolkningsgrupper, trosretninger og klasser er tæt og varigt forenede, og hvori medlemsstaternes autonomi og den enkeltes personlige frihed og virkefrang, definitivt og fuldt ud er beskyttet ... I et sådant verdenssamfund vil videnskab og religion, de to stærkeste kræfter i menneskelivet, forsones, samarbejde og udvikle sig i harmoni ... Verdens økonomiske ressourcer vil blive organiseret, dens kilder med råstoffer vil blive tappet og fuldt ud udnyttet, dens markeder vil blive koordineret og udviklet, og fordeling af dens produkter vil blive reguleret retfærdigt. Rivalisering, had og intriger mellem nationerne vil ophøre, og racehad og fordomme vil blive erstattet af venskab, forståelse og samarbejde blandt befolkningsgrupperne. Årsagerne til religiøse stridigheder vil for altid blive fjernet, økonomiske barrierer og restriktioner vil blive fuldstændig ophævet, og den overdrevne forskel mellem klasserne vil blive udslettet. Fattigdom på den ene side og grov ophobning af rigdom på den anden side vil forsvinde. Den enorme energi, der går tabt og spildes på krig, hvad enten den er økonomisk eller politisk, vil blive viet til formål som at øge omfanget af opfindelser og teknisk udvikling, at forøge menneskehedens ydeevne, at udrydde sygdomme, at udvide videnskabelig forskning, at højne standarden for fysisk sundhed, at skærpe og forfine den menneskelige hjerne, at udnytte planetens ubrugte og uanede ressourcer, at forlænge menneskelivet og til at fremme enhver anden aktivitet, der kan stimulere det intellektuelle, moralske og åndelige liv hos hele menneskeslægten. Et føderalt verdensforbund, der styrer hele Jorden og udøver ubestridelig myndighed over dens ufatteligt store ressourcer, som blander og legemliggør både Østens og Vestens idealer, befriet for krigens forbandelse og elendighed og rettet mod at udnytte alle de tilgængelige energikilder på klodens overflade, et system, hvor Kraften er blevet gjort til et redskab for Retfærdigheden, og hvis eksistens bæres oppe af dets universelle erkendelse af én Gud og af dets troskab mod én fælles Åbenbaring - dette er det mål, som menneskeheden, drevet af livets forenende kræfter, bevæger sig hen imod.¹⁰¹

3.3 Syn på miljøbeskyttelse

Bevarelse og beskyttelse af miljøet skal behandles på det individuelle og samfundsmæssige niveau. Shoghi Effendi siger i et brev, der er skrevet på hans vegne:

Vi kan ikke adskille menneskehjertet fra det omkringværende miljø og sige, at lige så snart nogle af delene gennemgår en gennemgribende ændring, vil alt blive bedre. Mennesket er organisk forbundet med verden. Dets indre liv former omgivelserne og påvirkes også selv dybt heraf. Det ene påvirker det andet, og enhver varig forandring i menneskets liv er et resultat af disse gensidige reaktioner.

¹⁰⁰ Shoghi Effendi, from a letter dated 11 March 1936, published in *“The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters”*, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 204.

¹⁰¹ Shoghi Effendi, from a letter dated 11 March 1936, published in *“The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters”*, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), pp. 203-4.

Ingen bevægelse i verden undtagen Bahá'u'lláhs lære retter sin opmærksomhed mod begge disse aspekter af menneskelivet og indeholder det fulde omfang af midler til at forbedre dem. Og dette er dens særkende. Hvis vi derfor ønsker det bedste for verden, bør vi stræbe efter at udbrede denne lære og at praktisere den i vores eget liv. Herigennem vil menneskets hjerte ændres, og vores sociale miljø vil ligeledes skabe en atmosfære, hvor vi kan vokse åndeligt og fuldt ud genspejle Guds lys, der skinner gennem Bahá'u'lláhs åbenbaring.¹⁰²

Og med hensyn til løsningen af verdens problemer indikerer han:

Vi må ændre holdning, omformulere alle vore begreber og nytænke indstillingen til vore handlinger. Menneskets indre liv såvel som dets ydre miljø skal fornys, hvis menneskets frelse skal sikres.¹⁰³

På regeringsniveau opfordrer Det Universelle Retfærdighedens Hus til "globalt samarbejde mellem familien af nationer om at udtænke og vedtage planer, der er udviklet til at bevare den økologiske balance, som denne Jord fik af sin Skaber".¹⁰⁴ Retfærdighedens Hus hævder:

Indtil den tid kommer, hvor verdens nationer forstår og følger Bahá'u'lláhs formaninger om helhjertet at arbejde sammen om at varetage hele menneskehedens bedste interesser og forenes i en søgen efter måder og midler til at møde de mange miljøproblemer, der plager vores klode, følger Retfærdighedens Hus, at kun få fremskridt vil blive gjort i retning af at løse dem ...¹⁰⁵

Det Universelle Retfærdighedens Hus beskriver bahá'í samfundenes og de enkelte medlemmers rolle i forbindelse med at redde "verdens dyre- og planteliv".¹⁰⁶ på følgende måde:

... den bedste måde, hvorpå man kan hjælpe med at redde verdens dyre- og planteliv, er ved at gøre alt for at gøre dine medmennesker opmærksomme på Bahá'u'lláhs Budskab og vinde deres troskab til Hans Sag.

Efterhånden som menneskers hjerter ændres, og de begynder at arbejde i enhed i lyset af Bahá'u'lláhs lære, kan de begynde at gennemføre mange praktiske forbedringer af verdens tilstand. Dette er allerede begyndt i bestræbelserne på social og økonomisk udvikling i de områder, hvor store bahá'í samfund er blevet grundlagt. Selvfølgelig kan man også hjælpe dem, man kommer i kontakt med, som har en interesse i at forbedre miljøet, men den grundlæggende løsning er den, som Bahá'u'lláh har bragt.¹⁰⁷

¹⁰² Secretary to Shoghi Effendi, from a letter dated 17 February 1933 to an individual believer.

¹⁰³ Secretary to Shoghi Effendi, from a letter dated 27 May 1932 to an individual believer.

¹⁰⁴ Universal House of Justice, Department of the Secretariat, from a letter dated 18 October 1981 to an individual believer.

¹⁰⁵ Universal House of Justice, Department of the Secretariat, from a letter dated 18 October 1981 to an individual believer.

¹⁰⁶ Universal House of Justice, Department of the Secretariat, from a letter dated 14 June 1984 to an individual believer.

¹⁰⁷ Universal House of Justice, Department of the Secretariat, from a letter dated 14 June 1984 to an individual believer.

Ud over at tage fat på spørgsmålet på et rent åndeligt niveau opmuntres der til samarbejde med enkeltpersoner og grupper, der er interesserede i at forbedre miljøet. Bahá'í samfundene opfordres til at gøre bevarelse af miljøet til en integreret del af deres løbende aktiviteter ved

...at bistå i bestræbelserne på at bevare miljøet på måder, der smelter sammen med livsrytmen i vores samfund ...¹⁰⁸

4. Fremtidsudsigter

‘Abdu’l-Bahá tegner følgende billede af den fremtidige tilstand for livet på Jorden:

Hele menneskehedens Herre har skabt denne menneskeverden til at være en Edens Have, et jordisk paradis. Hvis den, som den må, finder vejen til samklang og fred, til kærlighed og gensidig tillid, vil det blive en sand lyksalighedens bolig, et sted med mangfoldige velsignelser og uophørlig glæde. Der vil menneskehedens fortræffeligheder blive åbenbaret, der vil strålerne fra Sandhedens Sol skinne overalt.¹⁰⁹

¹⁰⁸ Universal House of Justice, from the 1989 Ridvan Message to the Bahá'ís of the World. Det Universelle Retfærdighedens Hus, Ridván Budskabet til verdens bahá'íer 1989.

¹⁰⁹ “*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*”, sec. 220.1, p. 275. 91